

İz

– AhmetİDRİSOĞLU · 14 Kasım 2010

Dokunduğum,
Dokunduğun yerde;
Bakışların,
Dudağın değdiği ten,
Sesinde çınlayan kulağın
İz/in,
İz/im,
İz/imiz.

Sahilinde kumsalın
-Deryaların yuttuğu-,
İzleyende;
Bende ki
Çıplak ayağının, parmak ucunda.

Kızgın çölünde
Sürüngen iziyim,
Dağ başlarındaki şu kulübe,
İki başın süslediği yastığa dökülen şebnemde
İz.

Kara bulutlarda
-Hani o gün-,
Dökülen dolu tanelerinde;
Sunduğum
Yonca gülünde iz.

Vedaca salladığım elde,
Özleme dönüşen bakışında,
Gelişinde,
Gidişinde,
Sen,
Ben
Ve
İz.

07.Kasım.2010 20.50